

LVI.

Forslag

til

midlertidig Lov om nogle Ændringer i Straffelovgivningen.

(Som vedtaget af Folketinget ved 3die Behandling den 10. Marts 1911.*)

1ste Kapitel.

Straffebestemmelser for forskellige Volds- og Sædelighedsforbrydelser, Betleri og Løsgængeri.

§ 1.

Den, der imod sagesløs Person — det er en saadan, hvis Forhold ikke kunde give rimelig Anledning til Voldsgerningen — udøver Vold, der vel ikke medfører Saar eller anden Skade (almindelig borgerlig Straffelovs § 200), men dog har paadraget den overfaldne en ikke rent forbigaaende legemlig Lidelse, straffes med Fængsel eller med Tvangsarbejde. I Gentagelsestilfælde, eller naar Voldsgerningen skønnes at være særlig raa eller brutal, eller naar den sagesløse angrebne er en af de i almindelig borgerlig Straffelovs §§ 201 eller 202 nævnte Personer, kan Straffen stige til Strafarbejde indtil 6 Aar. Er den sagesløse angrebne den skyldiges Slægtning i opstigende Linie, kan Straffen ikke bestemmes lavere end i almindelig borgerlig Straffelovs § 201 fastsat.

Udøves Vold, der falder ind under almindelig borgerlig Straffelovs § 203, mod sagesløs Person, straffes den skyldige med Fængsel, Tvangsarbejde eller Strafarbejde indtil 6 Aar. Hvis Voldsgerningen skønnes at være særlig raa eller brutal, eller hvis den har medført et længere Sygeleje for den angrebne eller for længere Tid gjort ham uskikket til Arbejde, og Gerningsmanden enten har villet den indtraadte Skade eller dog maattet forudse den som en rimelig eller ikke usandsynlig Følge af Gerningen, straffes han med Strafarbejde indtil 6 Aar. Samme Straf anvendes under de i Straffelovens § 61 givne almindelige Betingelser, hvis nogen, der tidligere er straffet for en Voldsgerning, paa ny findes skyldig i en saadan, der har medført Saar eller anden Skade (Straffelovens § 203), hvis Følge ikke er ganske forbigaaende.

Ved Bestemmelse af Straffens Strenghed efter denne Paragraf bliver der at tage særligt Hensyn til, om Volden har været udøvet af flere i Forening.

*) Se Tillæg A. Sp. 2393; Tillæg B. Sp. 935; Folketingstidenden: Fremsættelsen Sp. 1751, 1ste Behandling Sp. 1990, 2den Behandling Sp. 5129, 3die Behandling Sp. 5258.